

ŻYCIE WARSZAWY

NIEDZIELA
21. X. 1956 r.
godzina 20⁰⁰

NOWE BIURO POLITYCZNE KC PZPR

zostało dziś wybrane na
VIII Plenum Komitetu Centralnego

VIII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej kontynuuje dziś w niedzielę swe obrady.

Dziś wieczorem VIII Plenum dokonało wyboru nowego Biura Politycznego i Sekretariatu Komitetu Centralnego PZPR.

W SKŁAD NOWEGO BIURA I SEKRETARIATU KC ZOSTALI WYBRANI:

BIURO POLITYCZNE

Józef Cyrankiewicz
Władysław Gomułka
Stefan Jędrzychowski
Ignacy Loga-Sowiński
Jerzy Morawski
Edward Ochab
Adam Rapacki
Roman Zambrowski
Aleksander Zawadzki

SEKRETARIAT KC

Jerzy Albrecht
Władysław Gomułka
Edward Gierek
Witold Jarosiński
Władysław Matwin
Edward Ochab
Roman ZambrowskiWarszawska
organizacja
partyjna
zdała
egzamin

Czułna gotowość z jaką robotnicy warszawscy, młodzież studencka i inteligencja tworząca śledzili przebieg ostatnich paru dni — i przebieg tak decydujących dla całej naszej przyszłości obrad VIII Plenum KC PZPR — wywołał żywą reakcję niektórych wstecznych zachowawczych elementów w części aktywu partyjnego.

Zaczęły padać oskarżenia pod adresem Komitetu Warszawskiego Partii oraz organizacji partyjnej warszawskiej, że działając chęć na własną rękę, że KW działa bez porozumienia z Biurem Politycznym itd.

Zwołane dzisiaj popołudniu przez Komitet Uczelniany Uniwersytetu Warszawskiego zebranie członków egzekutywy organizacji partyjnych, m. in. Politechniki, placówek naukowych, gazet warszawskich oraz wielu fabryk, uchwalilo następującą rezolucję:

Ostatnie dni są początkiem zasadniczego przełomu w stosunkach pomiędzy partią i masami. Skończył się okres, w którym organizacje partyjne zajmowały pozycję defensywną wobec żywiołowego nacisku mas, domagających się demokratyzacji życia w naszym kraju. Warszawska organizacja partyjna stanęła na czele demokratycznych sił socjalistycznej stolicy.

Fakt ten ma znaczenie zasadnicze dla dalszego postępu walki partii o uzdrowienie sytuacji ekonomiczno-politycznej w kraju i dla przywrócenia nadwyrężonego w poprzednim okresie załamania narodu do Partii i organizacji partyjnych, do kierownictwa. Stanowi to niezawodną reklamę kierownictwa partii w dalszym budownictwie socjalizmu.

Bojowa postawa i aktywna działalność warszawskiej organizacji partyjnej doprowadziła do skrócenia czasu, w którym mas pracujących stolicy, uniemożliwiając tym samym reakcję skierowaną przeciwko partii i jej kierownictwu.

Aktywizacja warszawskiej organizacji partyjnej nadała wystąpieniom zakładów pracy i uczelni Warszawy charakter dyscyplinowany, zorganizowany, odpowiadający powadze chwili, umożliwiający tym samym likwidowanie w zarodku wszelkich prób prowokacji, nieodpowiedzialnych wystąpień i skutecznego przeciwdziałanie nastrojom antyradzieckim. Miało to szczególne znaczenie w dniach samoradnego organizowania się w stolicy masówek i wielotysięcznych wieców.

Szybkie i prawdziwe informowanie organizacji warszawskiej przez Komitet Warszawski o bieżącej sytuacji politycznej likwidowało bazę dla szerzenia plotek, hysterii i wrogości propagandy.

Cała działalność warszawskiej organizacji partyjnej w tych niesłychanie ważnych dla kraju dniach waleń przyczyniła się do skrócenia ludności Warszawy wokół partyjnego programu demokratyzacji politycznego życia i ekonomicznych przemian, który znalazł swój wyraz w wystąpieniu tow. Gomułki na VIII Plenum KC PZPR.

Uchwalając powyższą rezolucję zebrani solidaryzują się jednocześnie z oceną pracy organizacji warszawskiej PZPR, zawartą w uchwale FSO Zerań.

Zebrani zdecydowanie przeciwstawiają się oszczerstwom rzucanym na warszawską klasę robotniczą, jej organizację partyjną i jej Komitet przez elementy konserwatywne i antydemokratyczne.

Przyjęto jednogłośnie 21 października 1956 r. na zwołanym z inicjatywy KU PZPR Uniwersytetu Warszawskiego i redakcji „Po Prostu” zebraniu przedstawicieli egzekutywy organizacji partyjnych.

Niedzielnym obradom towarzyszyło powszechne zainteresowanie społeczeństwa. W wielu fabrykach, mimo niedzieli, załogi przystąpiły do pracy. Redakcje pism warszawskich otrzymywały liczne telefony z Warszawy, kraju i zagranicy z pytaniami o informacje z przebiegu obrad.

Rezolucje
zakładów pracy

Organizacja Partyjna Ministerstwa Kontroli Państwowej uważa za konieczne oparcie stosunków między Polską a ZSRR oraz PZPR i KPZR na zasadach całkowitej równości, z wyeliminowaniem wszelkich form nacisku w dziedzinie politycznej i ekonomicznej.

Wierzymy, że prawdziwa suwerenność i równość w naszych stosunkach jest podstawą prawdziwej braterskiej i wieczystej przyjaźni między Polską a ZSRR. Organizacja Partyjna wita z radością powrót do Władz Partyjnych towarzysza WIESŁAWA i innych wypróbowanych komunistów.

W imieniu 200 tys. inżynierów i techników zrzeszonych w stowarzyszeniach naukowo-technicznych NOT, Prezydium Rady Głównej NOT, po głębokiej analizie inicjatywy załóg robotniczych i w oparciu o liczne głosy inżynierów i techników, wypowiadane na naradach i zebraniach aktywu technicznego na terenie całego kraju, stwierdza:

„Inicjatywa robotnicza, obejmująca coraz więcej zakładów w naszym kraju, jest zgodna z dążeniem szerokich rzesz inżynierów i techników do dalszej demokratyzacji naszego życia społeczno-politycznego, podniesienia na wyższy poziom gospodarki narodowej oraz przyczyni się do likwidacji zacofania technicznego kraju.

Druk. RSW „Prasa” Marszałkowska 3/5.

Dzisiejszy „Dodatek Nadzwyczajny” sprzedają dziennikarze, studenci i robotnicy FSO i WFM.

Zerań w niedzielę pracował i czuwał

Blisko 2 tys. robotników pracowało dziś, mimo niedzieli, w Fabryce Samochodów Osobowych na Zeranach. Niektórzy z nich nie opuszczali fabryki od 48 godzin. Trwali na posterunkach pracy, mimo zmęczenia, nie-raz mimo zwolnień lekarskich, by strzec zdobyczy demokracji. Niedzielną dnojkę przeznaczili na budowę Pomnika Bohaterów Warszawy.

O godz. 12.30, po zakończeniu rannej zmiany, robotnicy zebrali się na wiecu, by wysłuchać relacji delegatów wysłanych w dniu wczorajszym z rezolucją do obradującego VIII Plenum KC PZPR.

Robotnicy wyrazili pełne poparcie dla zasad przedstawionych w przemówieniu tow. Gomułki, z którego tekstem załoga zapoznała się jeszcze w sobotę po południu. Programu i kierunków wyrażonych w tym przemówieniu będzie konsekwentnie bronić.

W związku z wiadomościami o wystąpieniach niektórych członków KC na Plenum oskarżających Komitet Warszawski PZPR i partyjną organizację warszawską o podsycanie atmosfery niepokoju w Stolicy, zebrani uchwalili rezolucję, która głosi m. in.:

„Dumni jesteśmy z postawy KW, który po VII Plenum KC stanął na

Warszawa, niedziela, 21 października 1956 r.

I znów, jak tyle już razy w historii, Warszawa stoi na czele wydarzeń. Burzliwe obrady VIII Plenum, echa referatu Władysława Gomułki, polemika z oszczerstwami warszawskiego korespondenta „Prawdy”, obrona stanowiska KW — to wszystko nasyciło atmosferę niedzielną stolicy poczuciem powagi,

skupienia i zrozumienia historycznego momentu. W wielu fabrykach załogi wykonywały normalną pracę, chcąc zadokumentować swe poparcie dla programu demokratycznych tendencji postępowej części kierownictwa. Młodzież studencka skupiała się przy głośnikach w domach akademickich, oczekując informacji z przebiegu obrad. Rano wszystkie dzienniki ukazały się w zwiększonych nakładach ogółem 475.000 zamiast 200.000, lecz zostały wykupione natychmiast przez wielotysięczne rzesze obywateli, pragnących zapoznać się z przemówieniem Gomułki na VIII Plenum.

Gdy około południa rozeszła się wieść, że pewne grupy działaczy partyjnych skłaniają postawę ludu Warszawy i pomawiają go o tendencję do podburzania nastrojów — w fabrykach, uczelniach i instytucjach odbyły się zebrania protestacyjne. Przy ogólnym aplauzie stwierdzano na tych zebraniach, iż rzekomu „nacisk” nie oznacza nic innego, jak tylko bezwarunkowe poparcie społeczeństwa dla demokratycznych i postępowych tendencji VIII Plenum. Komitet Warszawski dąży konsekwentnie do realizacji postulatów robotników Warszawy i w stałym działaniu kroczy na czele mas pracujących stolicy. Społeczeństwo wzięło do serca Komitetowi Warszawskiemu za jego pracę organizacyjną, za utrzymanie absolutnej dyscypliny i spokoju, za stanowcze przeciwstawianie się wszelkim próbom awanturnictwa lub prowokacji.

W niedzielę 21 października br. o godz. 16.10 na wspólnym posiedzeniu Wojewódzkiej i Miejskiej Rad Narodowych, podjęto uchwałę o zwróceniu się do Rady Państwa z wnioskiem o przywrócenie stolicy Śląska dawnej nazwy Katowice, a województwu — woj. katowickiego.

Wniosek
o Katowice

STALINOGRÓD (Obsl. wł.), Komitet Wojewódzki PZPR od dłuższego czasu rozważał sprawę zmiany nazwy miasta Stalino i województwa stalinogrodzkiego na Katowice i woj. katowickie. 27 września br. została podjęta specjalna uchwała egzekutywy KW PZPR.

W niedzielę 21 października br. o godz. 16.10 na wspólnym posiedzeniu Wojewódzkiej i Miejskiej Rad Narodowych, podjęto uchwałę o zwróceniu się do Rady Państwa z wnioskiem o przywrócenie stolicy Śląska dawnej nazwy Katowice, a województwu — woj. katowickiego.

JERZY ALBRECHT

JÓZEF CYRANKIEWICZ

EDWARD GIEREK

WŁADYSŁAW GOMUŁKA

IGNACY LOGA-SOWIŃSKI

WITOLD JAROSIŃSKI

STEFAN JĘDRYCHOWSKI

WŁADYSŁAW MATWIN

JERZY MORAWSKI

EDWARD OCHAB

ADAM RAPACKI

ROMAN ZAMBROWSKI

ALEKSANDER ZAWADZKI

TODAY'S NEWS

THE NEW YORK TIMES

MONDAY, JANUARY 1, 1900

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES

THE NEW YORK TIMES